

Mgr. ANDREA KOHOUTKOVÁ

Advokát /Attorney at Law

ČAK pod ev. č. 15186

Nedvěžská 1833/5, 100 00 Praha 10

(+420) 774 737 279

and.kohoutkova@gmail.com

ID datové schránky: ha333gi

Městský soud v Brně

Polní 994/39

608 01 Brno

Ke spis. zn. 54 C 283/2016

PROSTŘEDNICTVÍM VEŘEJNÉ DATOVÉ SÍTĚ

V Praze dne 21. února 2017

Žalobce: **Oživení, o.s.**
IČO 673 65 353,
se sídlem Muchova 232/13
160 00 Praha 6

Právně zastoupen: **Mgr. Andrea Kohoutková, advokátka**
se sídlem Nedvěžská 1833/5,
100 00 Praha 10

Žalovaná: **Česká republika – Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**
IČO 65349423,
se sídlem Kapitána Jaroše 1926/7
604 55 Brno

REPLIKA K VYJÁDŘENÍ ŽALOVANÉ ZE DNE 30. LEDNA 2017

I.

Ve věci žalobce proti žalované vedené zdejší soudem pod sp. zn. 54 C 283/2016 bylo žalobci doručeno vyjádření žalované ze dne 30. 1. 2017. Tímto podáním na něj žalobce reaguje.

II.

V první řadě žalobce cítí potřebu upřesnit, že neneguje vůli zákonodárce, neboť v postavení negativního zákonodárce je v České republice pouze Ústavní soud.

Žalobce rovněž nezpochybnuje postavení ústředního správního úřadu, který ve sporu zastupuje žalovanou ve vztahu ke své zákonné povinnosti. Právní titul byl založen *ex*

Mgr. ANDREA KOHOUTKOVÁ

Advokát /Attorney at Law

ČAK pod ev. č. 15186

Nedvězská 1833/5, 100 00 Praha 10

(+420) 774 737 279

and.kohoutkova@gmail.com

ID datové schránky: ha333gi

lege. To však nemění nic na tom, že pokud byl založen protiústavní části zákona, nelze jej považovat za spravedlivý. Žalobce taky upozorňuje žalovanou, že nové pojetí bezdůvodného obohacení formulované v § 2991 a násl. zákona č. 89/2012 Sb. (dále jen „ObčZ“) uvedlo termín *spravedlivý důvod*, aby vyjádřilo extenzivní a materiální povahu tohoto institutu. Šlo o odpověď na skutečnost, že za účinnosti starého občanského zákoníku se část právní teorie a především soudní praxe shodla na tom, že podobně koncipované staré ustanovení – *právní důvod* je jen legální definicí pojmu, a tudíž k bezdůvodnému obohacení dojde pouze při naplnění některé z konkrétních skutkových podstat.

Současné pojetí tak jednak uvedením termínu *spravedlivý důvod* tento institut rozšiřuje, nikoliv zužuje, jak uvádí žalovaná, a rovněž odmítá formální pojetí bezdůvodného obohacení, kdy skutkové podstaty uvedené v § 2991 odst. 2 jsou pouze demonstrativním výčtem možných případů.

Žalobce dále doplňuje, že účastníky vztahu z bezdůvodného obohacení mohou být fyzické i právnické osoby, stát nevyjímaje. U bezdůvodného obohacení jde především o určitý prospěch, a to jak peněžitý nebo věcný zisk, tak ale i např. užívání cizí věci nebo výkonů. Vždy však musí mít majetkovou hodnotu a musí být objektivně vyčíslitelný, které obohacený v rozporu s právním řádem získá na úkor ochuzeného, a tím rozšíří svou majetkovou sféru. Jelikož žalobce má za to, že ustanovení § 259 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek (dále jen „ZZVZ“) je v rozporu s ústavním pořádkem České republiky, jedná se bezpochyby o rozpor s právním řádem, a tím pádem právní titul tímto ustanovením založený za nespravedlivý.

Žalovaná také bohužel nepochopila rozdíl mezi nárokem na zahájení správního řízení a nárokem na vyrozumění, že se podáním příslušný orgán zabýval a jak s věcí naložil. Jinými slovy žalobce má na základě čl. 18 Listiny základních práv a svobod nárok, aby jej žalovaná vyrozuměla, zdali správní řízení na základě jeho podnětu (výkon ústavním pořádkem zaručeného práva) zahájil, anebo neshledal po obsahovém posouzení podnětu důvod k jeho zahájení. Jak už žalobce uvedl v žalobě, petiční právo nezakládá nárok na vyhovění věcným požadavkům – zahájení správního řízení z moci úřední, ale na řádné řízení o petici a odpověď, přičemž žalobce opakuje svůj názor, že podnět na prošetření spáchání správního deliktu je nejbližší podání trestního oznámení, přičemž se liší mírou společenské škodlivosti a formálním pojetím trestného činu.

Mgr. ANDREA KOHOUTKOVÁ

Advokát /Attorney at Law

ČAK pod ev. č. 15186

Nedvěžská 1833/5, 100 00 Praha 10

(+420) 774 737 279

and.kohoutkova@gmail.com

ID datové schránky: ha333gi

Ačkoliv o postavení ZZVZ jako *lex specialis* vůči zákonu č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „SpŘ“) rozhodně není pochyb, ZZVZ nemůže být v rozporu se základními zásadami činnosti správních orgánů formulovanými v § 2-8 SpŘ, ledaže sám tyto zásady upravuje, jak je tomu v případě zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen „DŘ“). To ale není případ ZZVZ. Ten je pouze fragmentární úpravou a subsidiární použití SpŘ, a tím i základních zásad činnosti správních orgánů, nevylučuje a ani vyloučit nemůže. V opačném případě by totiž nemohlo jít o výkon veřejné správy v právním státě. Z tohoto důvodu a v tomto rozsahu žalobce napadá rozpor ZZVZ se SpŘ.

Žalobce se rovněž potřebuje vyjádřit k nešťastnému příměru žalované, kdy postavení žalobce v předmětné věci ztotožňuje s postavením poplatníka v daňovém řízení. Je třeba poukázat na skutečnost, že předmětný „poplatek“ jednak nepodléhá zákonu č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ale nesplňuje ani základní daňově-právní kritéria pro takovéto peněžité plnění, když porušuje princip ekvivalentnosti poplatku (poplatník, v podstatě naopak, platí za to, že napomáhá plnit úkoly ústředního správního úřadu) a zákon ani neupravuje rozpočtové určení poplatku. Díky nesystemovosti špatné zákonodárné činnosti tak s předmětným poplatkem nepočítá ani DŘ. ZZVZ rovněž neříká nic o tom, že by Úřad pro ochranu hospodářské soutěže byl správcem daně. V takových případech nezbyvá než se obránit na zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, což žalobce učinil. V této souvislosti žalobce odmítá, že by jakkoliv zneužíval právo nebo zákon obcházel.

Žalobce rovněž nerozporuje, že svou žalobou míří na přezkum ústavnosti. Nadále ale trvá na svém názoru, že 10 000,-Kč poplatek představuje nepřiměřený zásah do jeho ústavně zaručeného petičního práva a úpravu obsaženou v ustanovení § 259 ZZVZ za nesystemovou a protiústavní. Jelikož se žalobce domnívá, že předmětné ustanovení nepřiměřeným způsobem omezuje práva občanů účastnit se správy věcí veřejných, trvá na svém názoru, že zásah Ústavního soudu je nutný.

III.

S ohledem na shora uvedené byla podle žalobce žaloba podána důvodně a žalobce proto navrhuje, aby žalobě bylo vyhověno a žalobci přiznána náhrada nákladů řízení včetně DPH.